

13 Ιουνίου 2013

Της Αναλήψεως

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Η Ανάληψη του Κυρίου - δεύτερο μισό 15ου αιώνα μ.Χ., άγνωστος ζωγράφος του Χάνδακα

Εορτάζει 39 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

«Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ, οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὀρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν, ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναϊδιον, Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς Ἄγγελοις αὐτοῦ, Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὃπου ἦν τὸ πρότερον».

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μετά την λαμπροφόρο Ανάστασή Του από τους νεκρούς, δεν εγκατέλειψε αμέσως τον κόσμο, αλλά συνέχισε για σαράντα ημέρες να εμφανίζεται στους μαθητές Του (Πράξ.1,3). Αυτές οι μεταναστάσιμες εμφανίσεις Του προς αυτούς είχαν πολύ μεγάλη σημασία. Ἐπρεπε οι πρώην δύσπιστοι και φοβισμένοι μαθητές να βιώσουν το γεγονός της Αναστάσεως του Διδασκάλου τους και να αποβάλλουν κάθε δισταγμό και ψήγμα απιστίας για Εκείνον.

Την τεσσαρακοστή λοιπόν ημέρα, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Λουκά, ο Κύριος τους μαθητές του «εξήγαγε έξω έως τη Βηθανία», στο όρος των Ἐλαιῶν όπου συνήθως προσηύχετο. «Και αφού σήκωσε τα χέρια του, τους ευλόγησε». (Λουκά 24,50) και «ευλογώντας τους, εχωρίσθηκε απ' αυτούς και εφέρετο πρὸς τα πάνω, στον ουρανό» μέχρι που τον έχασαν από τα μάτια τους. Και μετά αφού Τον προσκύνησαν επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ με χαρά μεγάλη και έμεναν συνεχώς στο ναό υμνολογώντας και δοξολογώντας το Θεό.

Ο ευαγγελιστής Μάρκος, περιγράφοντας πιο λακωνικά το θαυμαστό και συνάμα συγκινητικό γεγονός, αναφέρει πως μετά από την ρητή αποστολή των μαθητών σε ολόκληρο τον κόσμο κηρύττοντας και βαπτίζοντας τα έθνη, «ανελήφθη εις τον ουρανό και εκάθισεν εκ δεξιῶν του Θεού. Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχοῦ, του Κυρίου συνεργούντος και τον λόγον βεβαιούντος δια των επακολουθούντων σημείων» (Μαρκ.16,19-20).

Αυτή η ευλογία είναι πια η αρχή της Πεντηκοστής. Ο Κύριος ανέρχεται για να μας στείλει το παράκλητο Πνεῦμα, όπως λέγει το τροπάριο της εορτής: «Ανυψώθηκες

στη δόξα, Χριστέ Θεέ μας, αφού χαροποίησες τους μαθητές σου με την επαγγελία του Αγίου Πνεύματος και βεβαιώθηκαν από την ευλογία σου».

Η Ανάληψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού αποτελεί αναμφίβολα το θριαμβευτικό πέρας της επί γης παρουσίας Του και του απολυτρωτικού έργου Του. «Ανελήφθη εν δόξη» για να επιβεβαιώσει την θεία ιδιότητά Του στους παριστάμενους μαθητές Του. Για να τους στηρίξει περισσότερο στον τιτάνιο πραγματικά αγώνα, που Εκείνος τους ανάθεσε, δηλαδή τη συνέχιση του σωτηριώδους έργου Του για το ανθρώπινο γένος.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ανήλθε στους ουρανούς, αλλά δεν εγκατέλειψε το ανθρώπινο γένος, για το οποίο έχυσε το τίμιο Αίμα Του. Μπορεί να κάθισε στα δεξιά του Θεού στους ένδοξους ουρανούς, όμως η παρουσία Του εκτείνεται ως τη γη και ως τα έσχατα της δημιουργίας. Άφησε στη γη την Εκκλησία Του, η οποία είναι το ίδιο το αναστημένο, αφθαρτοποιημένο και θεωμένο σώμα Του, για να είναι το μέσον της σωτηρίας όλων των ανθρωπίνων προσώπων, που θέλουν να σωθούν. Νοητή ψυχή του σώματός Του είναι ο Θεός Παράκλητος, «το Πνεύμα της αλήθειας» (Ιωάν. 15,26), ο Οποίος επεδήμησε κατά την αγία ημέρα της Πεντηκοστής σε αυτό, για να παραμείνει ως τη συντέλεια του κόσμου.

Η σωτηρία συντελείται με την οργανική συσσωμάτωση των πιστών στο θεανδρικό Σώμα του Χριστού. Αυτό εννοούσε, όταν υποσχόταν στους μαθητές Του: «ιδού εγώ μεθ' υμών ειμί πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ.28,20).

Ευαγγελική περικοπή (Ιωαν. 24: 36-53)

«36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. 37 πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. 38 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 39 ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει

καθώς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. 40 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. 41 ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; 42 οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, 43 καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. 44 εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. 45 τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ, 47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 48 ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. 49 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. 50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. 51 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52 καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, 53 καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν».

Αποστολικὸν Ανάγνωσμα (Πραξ. 1: 1-12)

«1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν 2 ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου οὐς ἐξελέξατο ἀνελήφθη. 3 οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. 4 καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου. 5 ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. 6 οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; 7 εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὐς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, 8 ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 9 καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 10 καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν

πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, 11 οἳ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. 12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἑλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.».

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

«Βλέπετε αὐτή τὴ κοινὴ γιὰ μας εορτὴ καὶ ευφροσύνῃ, τὴν ὁποία ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχάρισε μὲ τὴν ἀνάστασιν καὶ ἀνάληψή του στοὺς πιστοὺς; Ἐπήγασε ἀπὸ θλίψης.

Βλέπετε αὐτὴ τὴ ζωὴ, μᾶλλον δὲ τὴν ἀθανασία; Ἐπιφάνηκε σὲ μας ἀπὸ θάνατο.

Βλέπετε τὸ οὐράνιο ὕψος, στο ὁποῖο ἀνέβηκε κατὰ τὴν ἀνύψωσή του ὁ Κύριος καὶ τὴν υπερδεδοξασμένη δόξα που δοξάσθηκε κατὰ σάρκα; Τὸ πέτυχε μὲ τὴ ταπείνωση καὶ τὴν ἀδοξία. Ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος γι' αὐτόν, «εταπείνωσε τὸν ἑαυτό του γενόμενος υπῆκοος μέχρι θανάτου, καὶ μάλιστα σταυρικοῦ θανάτου, γι' αὐτό κι' ὁ Θεός τὸν υπερύψωσε καὶ του χάρισε ὄνομα ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ὄνομα, ὥστε στο ὄνομα του Ἰησοῦ νὰ καμφθεῖ κάθε γόνατο ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ νὰ διακηρύξει κάθε γλῶσσα ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Κύριος σὲ δόξα Θεοῦ Πατρὸς».(Φιλιπ. 2: 8-11).

Ἐάν λοιπόν ὁ Θεός υπερύψωσε τὸ Χριστό του γιὰ τὸ λόγο ὅτι ταπεινώθηκε, ὅτι ἀτιμάσθηκε, ὅτι πειράσθηκε, ὅτι υπέμεινε ἐπονείδιστο σταυρό καὶ θάνατο γιὰ χάρις μας, πὼς θὰ σώσει καὶ θὰ δοξάσει καὶ θὰ ἀνυψώσει ἐμᾶς, ἀν δὲν ἐπιλέξωμε τὴ ταπείνωση, ἀν δὲν δείξουμε τὴ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους ἀγάπη, ἀν δὲν ἀνακτήσωμε τὴς ψυχές μας διὰ τὴς υπομονῆς τῶν πειρασμῶν, ἀν δὲν ἀκολουθοῦμε διὰ τὴς

στενής πύλης και οδού, που οδηγεί στην αιώνια ζωή, τον σωτηρίως καθοδηγήσαντα σ' αυτήν; «διότι, και ο Χριστός έπαθε για μας, αφήνοντάς μας υπογραμμό (παράδειγμα), για να παρακολουθήσουμε τα ίχνη του». (Α' Πέτρ. 2:21).

Η ενυπόστατος Σοφία του υψίστου Πατρός, ο προαιώνιος Λόγος, που από φιλανθρωπία ενώθηκε μ' εμάς και μας συναναστράφηκε, ανέδειξε τώρα εμπράκτως μια εορτή πολύ ανώτερη και από αυτή την υπεροχή. Γιατί τώρα γιορτάζουμε τη διάβαση, της σ' αυτόν ευρισκομένης φύσεώς μας, όχι από τα υπόγεια προς την επιφάνεια της γης, αλλά από τη γη προς τον ουρανό του ουρανού και προς τον πέρα από αυτόν θρόνο του δεσπότη των πάντων.

Σήμερα ο Κύριος όχι μόνο στάθηκε, όπως μετά την ανάσταση, στο μέσο των μαθητών του, αλλά και αποχωρίστηκε από αυτούς και, ενώ τον έβλεπαν, αναλήφθηκε στον ουρανό και εισήλθε στ' αληθινά άγια των αγίων «και εκάθησε στα δεξιά του Πατρός πάνω από κάθε αρχή και εξουσία και από κάθε όνομα και αξίωμα, που γνωρίζεται και ονομάζεται είτε στον παρόντα είτε στον μέλλοντα αιώνα». (Εφ. 1:20)

Γιατί λοιπόν στάθηκε στο μέσο τους κι' έπειτα τους συνόδευσε; «Τους εξήγαγε, λέγει, έξω έως τη Βηθανία», αλλά «και αφού σήκωσε τα χέρια του, τους ευλόγησε». (Λουκά 24:50). Το έκαμε για να επιδείξει τον εαυτό του ολόκληρο σώο και αβλαβή, για να παρουσιάσει τα πόδια υγιή και βαδίζοντα σταθερά, αυτά που υπέστησαν τα τρυπήματα των καρφιών, τα ομοίως επί του σταυρού καρφωμένα χέρια, την ίδια τη λογχομένη πλευρά, αν έφεραν πάνω τους, τους τύπους των πληγών, προς διαπίστωση του σωτηριώδους πάθους.

Εγώ δε νομίζω ότι δια του «στάθηκε στο μέσο των μαθητών» δεικνύεται και το ότι αυτοί στηρίχθηκαν στη πίστη προς αυτόν, με αυτή τη φανέρωση και ευλογία του. Γιατί δεν στάθηκε μόνο στο μέσο όλων αυτών, αλλά και στο μέσο της καρδιάς του καθενός, γιατί από εκείνη την ώρα οι απόστολοι του Κυρίου έγιναν σταθεροί και αμετακίνητοι.

Στάθηκε λοιπόν στο μέσο τους και τους λέγει, «ειρήνη σε σας», τούτη τη γλυκιά

και σημαντική και συνηθισμένη του προσφώνηση. Την διπλή ειρήνη, προς το Θεό που είναι γέννημα της ευσέβειας και αυτή που έχουμε οι άνθρωποι μεταξύ μας. Και καθώς τους είδε φοβισμένους και ταραγμένους από την ανέλπιστη και παράδοξη θέα, γιατί νόμισαν ότι βλέπουν πνεύμα - φάντασμα, αυτός τους ανέφερε πάλι τους διαλογισμούς της καρδιάς των, και αφού έδειξε ότι είναι αυτός ο ίδιος, πρότεινε τη διαβεβαίωση δια της εξετάσεως και ψηλαφήσεως. Ζήτησε φαγώσιμο, όχι γιατί είχε ανάγκη τροφής, αλλά για επιβεβαίωση της αναστάσεώς του.

Έφαγε δε μέρος ψητού ψαριού και μέλι από κηρύθρα, που είναι και αυτά σύμβολα του μυστηρίου του. Δηλαδή ο Λόγος του Θεού ένωσε στον εαυτό του καθ' υπόσταση τη φύση μας, που σαν ιχθύς κολυμπούσε στην υγρότητα του ηδονικού και εμπαθούς βίου, και την καθάρισε με το απρόσιτο πυρ της Θεότητός του. Με κηρύθρα δε μελισσιού μοιάζει η φύση μας γιατί κατέχει το λογικό θησαυρό τοποθετημένο στο σώμα σαν μέλι στη κηρύθρα. Τρώγει από αυτά ευχαρίστως γιατί καθιστά φαγητό του τη σωτηρία του καθενός από τους μετέχοντας της φύσεως. Δεν τρώει ολόκληρο, αλλά μέρος «από κηρύθρα μέλι» επειδή δεν πίστευσαν όλοι και δεν το παίρνει μόνος του, αλλά προσφέρεται από τους μαθητές, γιατί του φέρνουν μόνο τους πιστεύοντες σ' αυτόν, χωρίζοντάς τους από τους απίστευτους.

Κατόπιν τους υπενθύμισε τους λόγους του πριν το πάθος, που όλοι πραγματοποιήθηκαν. Τους υποσχέθηκε να τους στείλει το άγιο Πνεύμα, τους είπε να καθίσουν στην Ιερουσαλήμ μέχρι να λάβουν δύναμη από ψηλά. Μετά τη συζήτηση ο Κύριος τους έβγαλε από το σπίτι και τους οδήγησε έως τη Βηθανία και αφού τους ευλόγησε, όπως αναφέραμε, αποχωρίστηκε από αυτούς και ανυψώθηκε προς τον ουρανό, χρησιμοποιώντας νεφέλη σαν όχημα και ανήλθε ενδόξως στους ουρανούς, στα δεξιά της μεγαλοσύνης του Πατρός, καθιστώντας ομόθρονο το φύραμά μας.

Καθώς οι Απόστολοι δεν σταματούσαν να κοιτάζουν τον ουρανό, με τη φροντίδα των αγγέλων πληροφορούνται ότι έτσι θα έλθει πάλι από τον ουρανό και «θα τον ιδούν όλες οι φυλές της γης, να έρχεται πάνω στις νεφέλες του ουρανού». (Ματθ. 24: 30). Τότε οι μαθητές αφού προσκύνησαν από το Όρος των Ελαιών, από όπου αναλήφθηκε ο Κύριος, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ χαρούμενοι, αινώντας και ευλογώντας το Θεό και αναμένοντες την επιδημία του θείου Πνεύματος.

Όπως λοιπόν εκείνος έζησε και απεβίωσε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε, έτσι κι' εμείς ζούμε και πεθαίνουμε και θα αναστηθούμε όλοι. Την ανάληψη όμως δεν θα πετύχουμε όλοι, αλλά μόνο εκείνοι για τους οποίους ζωή είναι ο Χριστός και ο θάνατος είναι κέρδος, όσοι προ του θανάτου σταύρωσαν την αμαρτία δια της μετανοίας, μόνο αυτοί θα αναληφθούν μετά την κοινή ανάσταση σε νεφέλες προς συνάντηση του Κυρίου στον αέρα. (Α' Θεσ. 4:17).

Ας έρθουμε στο υπερώο μας, στο νου μας προσευχόμενοι, ας καθάρίσουμε τους εαυτούς μας για να πετύχουμε την επιδημία του Παρακλήτου και να προσκυνήσουμε Πατέρα και Υιό και άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Γένοιτο».

Άπολυτίκιον

Ήχος δ'.

Άνελήφθης έν δόξη, Χριστέ ό Θεός ήμῶν, χαροποιήσας τούς Μαθητάς, τή έπαγγελία τοῦ άγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αύτῶν διά τῆς εύλογίας, ότι σὺ εἶ ό Υιός τοῦ Θεοῦ, ό λυτρωτής τοῦ κόσμου

Αντρέι Ρουμπλιόβ - Η Ανάληψη του Κυρίου, 1410 μ.Χ.

Η Ανάληψη του Κυρίου

Η Ανάληψη του Κυρίου

Ἡ Ανάληψη του Κυρίου

Η Ανάληψη του Κυρίου - Ι. Ν. Αγίου Τυχικού Κύπρος

Η Ανάληψη του Κυρίου

Πηγή: .saint.gr